

Zimní království

Yvonne Přenosilová

Zrcadlo tmy padá, smutný šíp, jenž hledá cíl.
Střepy, sníh a nesníh, je slyšet pláč lesních víl.
Krouží dál vzduchem divný mráz.
Úrodnou zemi vidí v nás Zimní království.

Moje oči vidí zmrzlá srdce lidí, stín,
touhu ptát se kdo ví, proč má čas ledový klín.
Dál a dál všechno pokrývá
dávná báj, znovu ožívá Zimní království.

R: Cestou únavnou jít a vrátit máj.
Mluvit s královnou, řekni, kde je Káj.
Zlomit písničkou sněhový ten kraj.
Jsem tou holčičkou, nevím, kde je Káj.

... Zlato konce nemá, naše řeč je němá tvář.
... Pravda je největší lhář.
Krouží dál vzduchem divný mráz,
úrodnou zemi vidí v nás Zimní království.

Den je hrozně dlouhý, život jenom pouhý mžik.
Někomu to stačí, já miluju ptačí křik.
Doufám dál, ten zpěv zazní z bran.
Dokořán tehdy složí zbraň Zimní království.

R:
+ nevím, kde je Káj, nevím, kde je Káj.